

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204342
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718204342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jaroslava Mikulaja, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: E. L. K., nar. XX. XX. XXXX a Q. I. K., nar. XX. XX. XXXX, obe trvale bytom ako matka, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J., deti rodičov: matka Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX C. a otec M. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. J., t. č. bytom J. K. XX, XXX XX J., o návrhu otca na uloženie povinnosti matke podávať informácie o maloleťoch, o odvolaní matky maloleťoch detí proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/14/2018 - 38 zo dňa 19. 09. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/14/2018 - 38 zo dňa 19. 09. 2018 v napadnutom prvom výroku o uložení informačnej povinnosti matke maloleťoch detí a v závislom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom uložil matke maloleťoch detí povinnosť vždy k 30. 04., 30. 08. a 30. 12. príslušného kalendárneho roka podávať otcovi maloleťoch detí písomnú správu ohľadne maloletej E. L. K. a maloletej Q. I. K., v ktorej uvedie podstatné informácie o ich zdravotnom stave vrátane absolvovaných vyšetrení a ich výsledkoch. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Okresný súd rozhodoval o návrhu otca maloleťoch detí, ktorý žiadal, aby súd matke uložil povinnosť písomne spätne od vyhlásenia rozsudku o rozvode informovať jeho ako otca vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloleťoch detí vrátane absolvovaných vyšetrení a ich výsledkoch, o prospechu v predškolských a školských zariadeniach a o aktivitách mimo predškolských a školských zariadení. Uviedol, že od rozvodu netušil aký je zdravotný stav maloleťoch detí, pretože ho ich matka o tom neinformovala. Návrh podal z obavy, že ho matka nebude ani v budúcnosti informovať o zdravotnom stave detí, o ich prospechu, ako aj mimoškolských aktivitách. Po právnej stránke poukázal na ustanovenie § 24 ods. 5 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi rodičmi maloleťoch detí je komplikovaná a obmedzená komunikácia, táto skutočnosť nebola sporná a rovnako nebola sporná ani skutočnosť, že maloleté deti navštevujú viacerých odborných lekárov. V zmysle Zákona o rodine (§ 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z.) má matka maloleťoch detí ako tá, ktorej boli zverené do osobnej starostlivosti, zákonnú povinnosť informovať otca maloleťoch detí o dôležitých skutočnostiach týkajúcich sa ich života, najmä ich zdravotného stavu, študijných výsledkov a podobne. Súd preto zaviazal matku otcovi detí písomnou formou podávať správu, v ktorej uvedie podstatné informácie týkajúce sa zdravotného stavu maloleťoch detí vrátane absolvovaných vyšetrení a ich výsledkoch, a to trikrát ročne v určených

termínoch príslušného kalendárneho roka, vyjadriac názor, že takto uložená povinnosť matke je v záujme maloletých detí v tom zmysle, že otec by mal disponovať informáciami o ich zdravotnom stave za účelom zabezpečenia im riadnej starostlivosti počas doby, keď im má zabezpečovať osobnú starostlivosť počas upravenej doby styku s deťmi. V prevyšujúcej časti súd návrh otca zamietol, to znamená v časti ohľadne frekvencie podávania tejto písomnej správy, keď považoval súd za postačujúce túto podávať trikrát ročne. Súd zamietol návrh otca o poskytnutie informácií o prospechu maloletých detí v predškolských a školských zariadeniach resp. o ich mimoškolských - záujmových aktivitách a vychádzal z toho, že v čase rozhodnutia súdu iba jedno z detí navštevovalo predškolské zariadenie a otec žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu materská škola odmietla poskytnúť akékoľvek informácie týkajúce sa pobytu maloletej v ich zariadení. Pritom sám na pojednávaní uviedol, že sa vôbec nebol v materskej škole informovať o maloletej. Podľa názoru súdu má otec detí, ktorý má zachované v plnom rozsahu svoje rodičovské práva, možnosť tieto informácie získať takýmto spôsobom. V konaní nebolo preukázané ani tvrdené, že by niektoré z maloletých detí navštevovalo nejaký krúžok, a preto aj v tejto časti považoval súd návrh otca za nedôvodný. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak).

2. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletých detí. Poukázala na rozpory v tvrdeniach otca maloletých detí, ktorý tvrdil, že matku kontaktuje formou textových správ, avšak žiadne SMS na pojednávaní nepredložil. Aj tvrdenie, že matkin mobilný telefón je blokován na otcovo telefónne číslo, označila za zavádzanie súdu s tým, že túto skutočnosť možno overiť u operátora. Tiež vzhľadom na vyjadrenie otca na pojednávaní o stretávaní sa s deťmi uviedla, že sám navrhovateľ nevie koľkokrát sa s deťmi stretol. Pokiaľ ide o detského pediatra, o tomto má otec vedomosť, pretože ho sám v minulosti navštevoval, avšak na zdravie detí sa za celý čas od rozvodu nepýtal. O nástupe staršej dcéry E. od septembra do materskej školy vedel otec v predstihu, avšak na výsledky a potreby maloletej sa neinformoval ani raz. Aj kolízny opatrovník má za to, že návrh je nedôvodný. Matka uviedla, že skutočnosť je taká, že navrhovateľ nekomunikuje a pokiaľ aj, zaujíma ho, ako sa darí matke a nie deťom. Účelom podaného návrhu bolo zabezpečiť si komfort ohľadom detí a nemusieť vynaložiť žiadne úsilie, resp. snahu na riešenie akýchkoľvek problémov s deťmi. Návrh matka označila za účelový, informácie v ňom za veľmi skreslené a zavádzajúce. Domáha sa zmeny rozsudku, návrh však nespresnila (z kontextu je však zrejmé, že matka mienila navrhnúť zamietnutie návrhu otca).

3. Otec maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že po rozvode rodičov boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky, styk maloletých detí s otcom bol ponechaný výlučne na dohovor medzi rodičmi. Pretože matka detí nebola ochotná s otcom komunikovať, podal otec návrh na podávanie informácií a návrh na úpravu styku s maloletými deťmi predbežným opatrením (neodkladným opatrením). Poukázal na to, že aj v rozsudku bolo jednoznačne uvedené, že matka má zákonnú povinnosť informovať otca detí o všetkom, čo sa maloletých detí týka, konkrétne ich zdravotného stavu, vrátane toho, aké zariadenia deti navštevujú, resp. budú navštevovať v blízkej budúcnosti vrátane potrieb detí, či im nie je potrebné nejaké oblečenie, plienky, obuv alebo špeciálne pomôcky. K odvolaniu matky ohľadne tvrdených správ predložil vo fotokópii SMS komunikáciu medzi rodičmi s tým, že je z nej zjavné, že otec mal záujem dozvedieť sa informácie o deťoch, na otázky dostal vždy len strohú alebo žiadnu odpoveď. Za samozrejmé považuje, že mal záujem dozvedieť sa informácie aj o samotnej matke, pretože sa snažil manželstvo zachrániť. Uviedol, že keď začal problém stretávať sa s deťmi, pretože matka mu v styku bránila, prestal finančne prispievať, majú za to, že dlžnú sumu uhradí po tom, keď mu matka dovolí stretávať sa s deťmi. Namiesto toho však podala trestné oznámenie, takže ušlú sumu uhradil. Kontakt s deťmi však stále povolený nebol a matka si udávala vlastné podmienky na stretávanie sa s deťmi. Možnosti otca v žiadnom prípade nebola ochotná tolerovať. K blokácii mobilného telefónu na konkrétne telefónne číslo predložil internetovú komunikáciu s pracovníkmi mobilného operátora, kde je jasne uvedené, že blokovanie konkrétneho telefónneho čísla je funkcia mobilného telefónu samotného, operátor s tým nemá nič spoločné a nemá možnosť túto skutočnosť potvrdiť či vyvrátiť. K stretávaniu sa s maloletými podľa neodkladného opatrenia uviedol, že toto nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 08. 2018. Až dňa 24. 08. 2018 mu na informačnom stredisku Okresného súdu Zvolen potvrdili právoplatnosť na základe prijatých doručení, preto prvé stretnutie s maloletými dňa 25. 08. 2018 prebiehalo zo strany matky a jej partnerky dosť konfliktné. Ďalej pomerne podrobne popísal, ako prebieha jeho stretnutie s maloletými deťmi a tiež ich odovzdávanie druhému rodičovi. K vedomosti o detskom pediatrovi uviedol, že je mu známe, ktorého pediatra maloleté navštevujú, tento však má dve pediatrické ambulancie a nepovažuje za vhodné vyžadovať informácie o zdravotnom stave svojich detí

od pracovne zaneprázdneného lekára a už vôbec nie v jeho voľnom čase. Rovnako potvrdil, že vedel vopred o tom, že maloletá začne chodiť do materskej školy, do ktorej školy však chodí, sa dozvedel až po tom, ako mu to maloletá v čase styku sama ukázala. Návrh na podávanie informácií odôvodnil tým, že matka detí nie je ochotná s ním komunikovať inak, ako len návrhmi, vyjadreniami a odvolaniami prostredníctvom súdu. Jeho návrh, aby spoločne navštívili poradňu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie nechala matka bez povšimnutia. Poukázal tiež na to, že matka nie je prípustná kompromisu pre dohodnutie si stretávania s deťmi s ohľadom na jeho zamestnanie, vyjadrila sa tak, že to je jeho vec a má si to zariadiť. Navrhuje rozsudok potvrdiť. V dodatku k vyjadreniu otec maloletých popísal, akým spôsobom prebieha komunikácia medzi ním a matkou maloletých detí, konkrétne jeho snaha o zistenie, či matka prevzala neodkladné opatrenie a či toto nadobudlo právoplatnosť vzhľadom na rozhodnutie o styku s maloletými deťmi, keď mu matka oznámila, aby si tieto skutočnosti zistil na súde. Ďalej poukázal na priebeh styku s maloletými dňa 01. 12. 2018, kde mu matka dala dosť obmedzené informácie o deťoch, keďže tieto boli choré a užívali lieky, poukázal na to, že vzhľadom na chorobu detí sa snažil tieto odovzdať čím bližšie k vozidlu matky, aby neboli na zime, na to matka spolu so svojou partnerkou oznámili príslušnému oddeleniu PZ, že navrhovateľ vstúpil na ich pozemok napriek zákazu vstupu (o čom ani nebol informovaný). Následne matka maloletých detí telefonicky osočila jeho priateľku napriek tomu, že táto do vzťahov a rozhovorov medzi ním a matkou maloletých detí nezasahuje, partnerka matky však hovorí za ňu, dopĺňa a ju a prekrikuje, ukončuje rozhovory a vyhráža sa. Uvádza, že matka zrejme informácie o deťoch otcovi poskytovať nechce, napriek tomu, že o ne prejavuje záujem. To dokazuje aj svojim vyjadrovaním a správaním sa pred súdom a správaním sa voči jeho osobe. O dcérach dostal nedostatočné a neúplné informácie. Dodal, že o týchto skutočnostiach informuje súd z dôvodu, aby čo najlepšie rozhodol v prospech maloletých detí.

4. Matka na toto podanie otca písomne nereagovala.

5. Kolízny opatrovník po vyjadrení k odvolaniu odkázal na svoje predchádzajúce podania a vyjadrenia.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v súlade s ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Napadnutý rozsudok ako vecne správny a správne odôvodnený podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie, dostatočne jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, a ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil. Tiež jeho právne posúdenie považuje odvolací súd za zákonné a správne. Odvolací súd konštatuje, že odvolanie matky maloletých detí nie je spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. S poukazom na uvedenú procesnoprávnu úpravu odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na prv uvedené, keď odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a náležité odôvodnený ako po skutkovej, tak aj právnej stránke, odvolací súd stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozsudku odkazuje na závery súdu prvej inštancie, pričom zdôrazňuje zákonnú úpravu - Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine, podľa ktorého ustanovenia § 24 ods. 5 súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde. Správne potom súd prvej inštancie s poukazom na túto zákonnú úpravu rozhodol tak, že uložil matke maloletých detí povinnosť písomnou formou oznámiť otcovi podstatné informácie týkajúce sa zdravotného stavu maloletých detí tak, ako je

to uvedené v prvom výroku napadnutého rozsudku. Dostatočne jasne tiež súd prvej inštancie vysvetlil, prečo v prevyšujúcej časti návrh otca maloletých detí zamietol. Odvolací súd pritom konštatuje, že tak, ako súd prvej inštancie uložil matke povinnosť informovať otca maloletých detí okrem toho, že ide o zákonnú povinnosť, zároveň je však určená v takom rozsahu a takým spôsobom (v odôvodnení ešte obširnejšie vysvetlenom v odseku 6 napadnutého rozsudku) nie je pre matku zaťažujúca ani obťažujúca. Navyiac musí odvolací súd poukázať aj na tú skutočnosť, že matka v odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti ani okolnosti, ktoré by boli spôsobilé privediť zmenu napadnutého rozsudku. Pokiaľ aj ona považuje návrh za účelový a tvrdenia v ňom uvedené za skreslené a zavádzajúce, odvolací súd už z obsahu spisu a aj samotnej písomnej komunikácie medzi rodičmi maloletých detí zistil závady v komunikácii rodičov, tieto však nemôžu byť dôvodom pre to, aby otcovi nebolo priznané právo na informácie aspoň v základnom rozsahu tak, ako to svojim rozhodnutím učinil súd prvej inštancie.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorý bol odvolaním napadnutý (prvá výroková veta), ako aj v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).